En epilog.

O morgonrymd, tag mot uti din famn
min själ, ett eko blott af hennes namn,
och i ditt ljus, som stiger öfver hafvet,
låt vara allt det bittra ve begrafvet,
som smugit in och i min sorg sökt hamn.

Det är min panna, svindlande och yr
utaf den lyckans höga ouvertyr,
som dock var slutet, lik det ljus, som bryter
ur molnen först är dagen sen förflyter
och redan kvällens första stjärna gryr.

Jag vunnit allt, hvad hoppet vackrast drömt.
Hög kärleks skimmer på min väg har tömt
ett mörknadt ljus, nu släckt af ödesnatten,
men jordens rymd och jordens alla vatten
ett återsken utaf dess skönhet gömt.

Allt flyr och flyktar. Evighet är till
blott för den skönhet, som ej lyssna vill
till fåvitsk bön att snabba vingen fälla
på tidens strand, där vanans tröga källa
snart släcker glansen i dess eldpupill.

Men hvarför, skönhet, är du blott en fläkt,
en vinge, som, uti vår hand, är bräckt
och aldrig mer förmår i soln sig höja?
Vi måste fly, på det att du må dröja,
men se, vi fly med famnen mot dig sträckt.

Så klagar hjärtat. Hjärta, göm ditt sår.
Du okränkt skönhet vill och evig vår
och drömmer dock om ro. Dig ges ej hvila.
En fågel vare du, låt vingen ila.
Den hjälplös blir den stund du jorden når.

På drömmens vindar stig, glöm på din färd,
att din är rymden blott och blif den värd,
dess stjärneskimmer och de tysta tingen.
Ur smärtans dimmor lyft, bär än dig vingen,
och bed till ljuset, trösten i din värld.

Albert Hänning.

På stortorget.

Af **Hjalmar Höglund.**

På Stockholms stortorg stodo allehanda krämare vid sina salustånd, ropade då och då ut sina varor till förbipasserande eller diskuterade en annan stund de sista märkliga händelserna, ty i de tiderna hände det nästan hvar dag något märkligt. Folk, som börde slottet till eller som hade ärende dit eller därifrån, sneddade ofta öfver torget, och där fattades därför aldrig samtalsämne eller någon att gifva akt på eller fälla omdöme om.

I närheten af Brahes hus satt en ung flicka vid sina korgar med frukt och nötter i och väntade på köpare. Men inte så att hon gjorde mycket för att locka dem till sig. Hon ropade aldrig ut sina varor utan öfverlät för det mesta åt kunderna att själfva söka upp henne, ty så länge hade hon nu setat där, menade hon, att de visste hvar hon fanns. Hon satt helst och såg på det rörliga lifvet, och ibland klef hon upp på något för att bättre kunna se öfver torget. Så länge hade hon vistats i staden, att hon kände till det mesta där. Hon kände alla krämarna på torget, hon hade sett konungen och slottsfröknarna och hon kände igen nästan alla riddare, som hörde samman med slottet, men just därför, tyckte hon, var det desto nöjsammare att gifva akt på dem.

Men ibland kom det öfver henne en känsla af instängdhet och kvalm. Höga, mörka stenhus rundt omkring henne, inge usynvidd alls, ingenting långt, långt bort att se på! Men de höga husen verkade tryckande på henne. Hon kände det, som om de lutade sig samman öfver henne, färdiga att hvilket ögonblick som helst störta ned öfver henne, och fastän hon säkert visste, att så inte var händelsen, så kunde hon sådana gånger inte låta bli att se uppåt för att se efter, om inte husen ändå nådde ihop med hvarandra där uppe. Men till sin stora lättnad såg hon då himmeln där ofvan, den klara, blå himmeln. Det var en gammal bekant, som hon så väl kände igen, ty huru många gånger hade hon inte legat på ryggen i mjukt gräs och undrat öfver mångt och mycket! Och så satt hon och såg uppåt tills det värkte i halsen, och medan hon såg, var det som om himmelen blef en spegel för henne, hvari hon såg bilder från fjärran trakter. Hon såg en långsmal sjö med grönskande stränder och små stugor här och hvar på stränderna, dem hon så väl kände igen. Hon såg en bred älf rinna in i den sjön och rinna ut igen i dess andra ända, och på ömse sidor om älfven stod skogen hög och mörk. Men där älfven rann fram var det som en bred kungsväg genom skogen och längs den kunde hon se så långt bort att bergen blefvo blåa. Men en liten grå stuga i närheten af sjön såg hon särskildt tydligt. eDt fanns ett par små vindögon på dess väggar, men inne i stugan stod den stora spisen, som kunde göra det så ljust och hemvarmt, och den breda väggfasta sängen, där far och mor och hon plägat ligga. Och hon såg mors kor och gris i fähuset och fars båt nere vid stranden och alla giller och snaror, som far hade i skogen och till hvilka hon ibland plägat följa med. Hit hade hon kommit för att få se hur drottningen hade det, men det hade ju fallit sig så galet, att det ingen drottning fanns, och inte heller var det så lätt att komma sig in i slottet som hon tänkt sig, och det fastän far var vid vakten. Kanske hade det varit likaså godt om hon stannat kvar där uppe vid sjön....

En dag när hon satt på det sättet spratt hon häftigt till vid att höra en röst alldeles intill sig.

— Har den förbjudna frukten gått till väders, efter du stirrar uppåt i stället för på den du har i dina korgar? sade rösten med skämtsamt tonfall.

Hon vände sig hastigt mot den talande. Det var konungen, och en förlägen rodnad öfverfor för ett ögonblick hennes kinder. Men hon hade dock mer än en gång sett konungen passera öfver torget och så ofta tänkt tig möjligheten att någon gång bli tilltalad af honom, att hon oväntadt lätt öfvervann sin bestörtning.

— Jag tänkte på min hembygd, sade hon med återvunnen fattning och utan ringaste blyghet.

Nu föll konungens blick helt öfver hennes ansikte. Hon kände det och såg ned på sina äpplen i väntan på att han skulle säga något mera eller gå sin väg. Men han teg och stod tyst så länge att det verkade pinsamt och kom henne att åter se upp. Då varsnade hon något, som hon aldrig i sitt lif förut hade lagt märke till. Det låg något häpet i konungens blick, som om han blifvit öfvermättan förvånad, men på samma gång något så oförbehållsamt beundrande, att hennes kinder öfvergötos af en ny brännande rodnad, ty instinkten sade henne i samma sekund, att det var henne konungens beundran gällde.

När konungen såg hennes förvirring, log han godt, men upptog genast samtalstråden för att komma henne till hjälp.

— Och hvar har du din hembygd? frågade han.

Hon tordes ej längre möta hans blick, utan såg ihärdigt ned på sina äpplen.

— Långt uppe i Norrland, svarade hon skyggt.

— Men du ser så ung ut — hur har du kommit ända hit?

— Far har tjänst i ers nåds lifvakt.

— Såå. Då hör du ju så godt som slottet till, och då få vi väl laga så, att du får sälja frukten dit. Och konungen lämnade henne en stor pänning och tillsade henne att gå med sina varor till slottet.

— Men — hejdade han sig, när han redan gått ett par steg därifrån — hvad heter du, mitt vackra barn?

— Karin Månsdotter.

*

Och sedan hände det så, att kung Erik ofta gick till torget för att köpa frukt, och för hvar gång föll hans blick som ett varmt solflöde öfver liten Karin och hans ord klingade så vänliga, och hon märkte det och kände det men rodnade ej längre. Och så föll det sig så, att hon blef så van vid den varma blicken och de vänliga orden, att hon längtade efter dem mellan hvar gång. Och vidare hände det förunderliga, att liten Karin i en hast växte sig stor, ty konungens solblik hade lärt hennes sinne, hvad hon förut icke haft kunskap om. Och allra sist hände det, att jungfru Karin en dag icke kom till sin vanliga plats på torget, emedan hon då flyttade in i slottet.

Ur svenska skämttidningar.

Karl August Lundberg svarar i skilsmässomål, och det är fråga om hur mycket han skall ge makan i underhåll.

— Hur stor lön har ni? säger domaren.

— Hundra kronor i månaden.

— Har ni något fritt?

— Ja, hvarannan söndag.

*

Grosshandlar Anderson har blifvit ordinerad motion och frisk luft, hvarför han funnit lämpligt att tillsammans med vännen Lundström idka jakt. En dag kommer han hem med ena örat bortskjutet och ett hagelskott i låret.

Fru Andersson: Jo, du ser ut!

Herr Andersson: Ja, vore det inte för hälsans skull, så ginge jag väl aldrig på jakt mer!

*

— Det är förfärligt så Arthur älskar mej... I går sa han att han kunde äta opp mej.

— Åh, vänta tills han slukat din hemgift, är den värsta aptiten stillad.

Skärickebort

En skoböld, betäckt has eller bursitis TY

ABSORBINE

borttager dem och kvarlämnar inga fläckar. Botar alla svulster och svullnader. Bildar icke blåsor eller borttager hår, och hästen kan användas. $2 per flaska levererad. Bok 6 K gratis.

ABSORBINE, JR., det antiseptiska linimentet för människor. För spikbölder, kontusioner, gamla sår, svullnader, varicea ådror, varbildningar, Lindrar smärtor. Pris $1 och $2 per flaska hos handlare eller tillsändt. Närmare upplysningar, om ni skrifver.

W. F. YOUNG, P. D. F.,

178 Lymans Building. - Montreal, Que.

Från nykterhetsfältet.

(Denna afdelning redigeras af O. L. Holmgren, 418 Sinclair st., Winnipeg, och alla för saken intresserade torde hänvända sig till honom.)

HUR ZAKRIS BLEF GOODTEMPLARE.

Logen "Hoppet" var en mycket lifskraftig sådan och inneslöt alla ungdomarna, så när som på 6 eller 8 ynglingar, i ett utaf Norrlands sågverkssamhällen. Bland dem, som icke förmåtts att ingå i logen, var Zakris Hanson, som tillsammans med sina öfriga utomstående kamrater "lefde om", så mycket de orkade, och gjorde de allt för att få logens medlemmar på afvägar.

I logen var Alma — den vackraste och käckaste jäntan i flere socknar. Ingen kunde slå käggla såsom hon gjorde; i dansen var hon först; hon tog upp sången på logemötena; kunde spela "Verka ty natten kommer" på orgel, och i serveringen var hon beständigt, och slängd i truten var hon, men sade aldrig ett ord som icke skulle sägas. Hon var snäll och vänlig mot alla; hon tittade icke i taket när en af de sex eller åttå bjöd upp henne till dans eller när de dryga bondgubbarna gjorde sina viktiga bugningar. Kort sagdt, Alma var allas goda vän, och man afvaktade med spänning hvem som skulle blifva den lyckliga vinnaren af det sköna priset, ty friare hade länge sedan gått och kommit och gått och kommit igen.

Det var på en danstillställning hos pigorna på Bjärsta vid midsommartiden; den stora logan hade röjts ut och var klädd med midsommarlöf och många kulörta lyktor; — patrons hade själfva ställt det i ordning så.

Det var lördagsafton denna midsommarafton, då stora skaror syntes på vägen åt Bjärsta. Alla voro klädda i hvita eller ljusa, rutiga klädningar — pojkarna hade dragit på sig sina svarta kläder och de grannaste bröstveck de ägde.

Det skulle blifva roligt på Bjärsta. Dansen började ute på ängen, där majstången stod och väntade och allt syntes blifva så hjärtans roligt. Alla voro nyktra och fästmända.

Då hördes ett förfärligt oljud bortifrån landsvägen och snart kom Zakris jämte fyra andra af hans supbröder upp öfver gården och ner på ängen.

Det blef ett förfärligt lif. Man samlade sig kring fridstörarna och där hade säkert blifvit gräl med knytnäfsutbyte, om inte Alma gett sig emellan.

— Skäms ni inte att stå hundrade mot fem, som på köpet äro fulla som svin? — hördes Almas röst, och därmed trängde hon sig in bland pojkarna och drog vår hjälte ifrån skådeplatsen. Ingen tänkte på att följa Alma, som tog Zakris i kragen och ledde honom in på logen, där de voro utom hörhåll.

Aldrig tänkte han på att saken skulle taga denna vändning.

Inkomna på logen, tog Alma Zakris duktigt i armen och talade till honom och sade:

— Zakris!

— Nä? svarade Zakris —

— Skäms du inte?

— Nä —

— Vill du jag skall lära dig att skämmas, Zakris?

— Prof på dä nu! svarade Zakris ohe gjorde min af att gå.

— Vänta, min vän! sade Alma, än äro vi inte färdiga.

— Hva' håken vell du då? frågade Zakris otåligt.

— Jag vill att du skall lofva mig att sluta supa, sade Alma bestämdt, och med en ton som kom Zakris att göra en ansträngning med att lyfta hufvudet och se på Alma. Därpå sänkte han åter sin glämiga blick mot loggolfvet och svarade intet.

— Zakris — fortfor Alma utan att släppa sitt offer — du vet att det är vår högsta önskan att få er in i logen "Hoppet". Du kan väl förstå att det är en stor skam att ni skall föra ett sådant buslif då alla andra i socknen äro nyktra. Ginge bara du in, Zakris, följde nog de andra med. Vill du följa mig i morgon kväll, Zakris?

— Ja, vi få väl se— blef svaret.

Men Alma ville hafva besked nu, hvarför Zakris fann sig föranlåten säga:

— Får veta om en timma. —

Och Zakris drog sig i skymundan och Alma återvände till ängen. Folket var dock nu på väg till logen där dansen skulle börja. Zakris hade sökt upp sina kamrater och delgaf dem sin situation.

De gjorde spe af honom öfver hans villrådighet. Dock, de gjorde honom det förslaget att sätta upp villkor mot Alma. — Topp! man var öfverens. Och bra nog tillnyktrade gingo de upp på logen. Zakris dansade med Alma och han rodnade, då Alma bjöd upp honom till "damernas vals". Kamraterna blinkade åt hvarandra menande.

Nu var det kaffe serveradt i bersån uppe på herrgården, och timman för Zakris var också ändad. Alla voro nu samlade kring borden; Alma tog plats vid öfre änden, där hon hade god öfversikt öfver de närvarande. När alla tycktes hafva tagit för sig, äskade Alma tystnad, och med blickarna stadigt fästade på sitt offer sade hon, så högt så alla hörde henne:

— Zakris Hanson skall nu gifva mig svar på om han skall gå in i logen Hoppet i morgon. Jag har talat vid honom och hans betänketid är nu förlupen.

Zakris stod slagen med häpnad och rådlöshet, och förtviflad såg han sig om efter sina kamrater. De sågo hans förlägenhet, hvarför en af dem svarade för honom:

— Zakris har beslutat sig för att gå in i logen på det villkor att han fick hämta Alma hemma och sedan "sträcka armkrok" med henne den halfva svenska milen till ordenshuset.

Detta förslag mottogs med allmänt bifall. Man visste att Alma aldrig gått armkrok med någon, och det skulle blifva roligt att se om hon nu skulle kunna stå emot.

— Jag antager anbudet! ropade Alma, och till svar följde ett lifligt hurrande från de midsommarstämda människorna.

På söndag kom Zakris till herrgården, och därifrån gingo de båda arm i arm till "Hoppets" möteslokal.

Zakris blef goodtemplare och är ännu idag en ifrig sådan. en han var för blyg för att fria till Alma. Nog hade han fått henne.

Arne.

Patron (till handelsbokhållaren Carlsson): Jaså, Carlsson börjar nu också inträssera sej för hundar, Nåja, det där ä' ju en rätt vacker tik.

Carlsson: Tik? Nä då... en stöfvare ä' de'!

SKALDENS BÖN.

"Att inom Sveriges gräns eröfra Finland åter".

Gustaf II Adolfs storhetsdröm om ett skandinaviskt kejsardöme omfattande länderna omkring Östersjön grusades med Karl XII:s död. Kedjan af de svenska östersjöprovinserna refs då sönder och ett tyskt kejsardöme i stället för ett svenskt förbereddes. Det var i början af sjuttonhundratalet. Ett hundra år senare slets den sista länken ur kedjan i Finlands förlust. De tvenne gångna århundradena började bägge illa för Sverige. Och värst såg det ut i början af adertonhundratalet. Det är knappt möjligt för oss nu att riktigt fatta, hvad Finlands förlust verkligen innebar för adertonhundratalets svenskar. Sverige var före denna förlust till sin omfattning fortfarande det andra riket i Europa. Endast Ryssland var större.

Det är sant, att det i folkmängd räknade endast något öfver tre miljoner mot fem miljoner nu, men därvid måste vi besinna att hela Europa var då folkfattigare. Preussen räknade endast fem miljoner den tiden, och England som nu har ne befolkning åtta gånger så stor som Sveriges var då endast fem gånger folkrikare. Finland var också den tiden i det hela folktätare än Sverige. Värst var att med förlusten af Finland försvarslinjen, som man vant att lita på mot österns granne, med Sveaborg och Svartholm, var totalt bortsopad. Sverige flyttades omedelbart inpå Ryssland. Rysk och svensk gräns sammanflöt.

Men såsom på olyckorna vid sjuttonhundratalets början följde ett århundrade af rastlös och dittills makalös materiell förkofran som inom Sverige återvann hvad utom Sverige förlorats, så skedde igen efter olyckorna 1809. Den svenska nationen har visat en utomordentlig läkekraft. Sverige är visserligen mindre än det var före 1809. Men det är folkrikare. Det är friskare. Huru otroligt det än låter, är det likväl sant, att medellifslängden dessa sista hundra år vuxit ifrån 35 till 50, hvilket är något enastående i historien och något egendomligt för de skandinaviska länderna. Svenskar och norskar äro de friskaste folk i världen. Sveriges materiella resurser hafva också under detta århundrade i somliga fall mångdubblats, och dess andliga odling har hållit mer än jämna steg med denna materiella förkofran. Att visa detta i några intressanta detaljer skall blifva min uppgift i följande bref.

Skaldens bön "att inom Sveriges gräns eröfra Finland åter" är på ett storartadt sätt uppfylld och håller på att i än större skala uppfyllas. I detta beting, hvarur skall framgå det nya, det större Sverige, hafva vi svensk-amerikaner vår uppgift. Just nu erbjudes oss ett gyllene tillfälle därtill uti deltagandet i den direkta ångbåtslinjen, som håller på att byggas mellan Sverige och Amerika. Vi hafva både materjella och andliga intressen uti ett sådant sambygge. Vi hafva så mycket gemensamt att det skall kännas godt att få gifva dessa utbyten omedelbart och utan mellanhänder. Den dag skall snart gry, då det unga Sverige på denna sidan Atlanten kan gifva gamla mor ett ärligt svenskt handslag öfver världshafvet och tala med henne på ren oblandad svenska utan lån af andras händer och andras tungor. Företaget har redan kommit så långt att det icke kan nedläggas. Vare sig vi deltaga i det eller icke, måste det förverkligas. Det vore ingenting mindre än en nationell skam att låta saken förfalla och det vore att låta den falla för alltid. Det kan icke ske. Hvarje svensk-amerikan bör hafva en aktie i detta företag. Tillskrif Union Bank of Chicago, 25 N. Dearborn st., Room 511.

D. Nyvall.

Bland nordbor i Amerika

Såsom legislaturmannakandidat inom det 31:a senatorialdistriktet har advokaten Thomas Lindskog i Chicago i dagarne låtit uppställa sig.

The Swedish Horticultural Society of America höll ordinarie möte den 13 juni i Teutonia Assembly rooms i New York.

Läkareexamen har i dagarne aflagts i Portland, Ore., af Elmer E. Anderson, Arvid E. Anderson och Carl Fredrick Larson.

Bengt Nelson, född i Sverige 1835, afled nyligen i Owen, Ill. Han hade under större delen af sitt lif varit bosatt i Rockford, Ill.

Mr och mrs Henry Hanson i 122 Park st., Jamestown, N. J., ha i dagarne firat silfverbröllop. Dr. Lincoln höll ett vackert gratulationstal.

Från Normal School i Worcester, Mass., för utbildning af lärarinnor utexaminerades nyligen Ethel E. Ackerman, Esther V. Lundgren och Gertrude J. Landin.

En "svenskarnes dag" kommer att anordnas i Hartford, Conn., någon gång i augusti månad. Så har beslutats af Svenska nationalförbundet därstädes.

För fortkörning på sin motorcykel arresterades nyligen 18-årige Frank Lindquist i Seattle, Wash. Han dömdes till 30 dollars böter och fick som påbröd 10 dagars fängelse.

Bemärkt landsman afliden. Carl G. Sydow, den framstående juveleraren på Seventh st., Rockford, Ill., och pionjär inom detta affärsområde, afled den 16 juni.

Första priset för den bästa krian togs af Evan Engstrom, som härom dagen graduerade från högskolan i Kane, Pa. Af klassens 39 medlemmar voro 13 svenskar. 11 hade i betyg 90 poäng.

Hemlandsdagen i South Manchester, Conn. Lördagen den 13 juni var enastående i Manchesters historia, och troligen får man aldrig mera se något så storartadt gå af stapeln där. Det var nämligen den mycket omtalade "hemlandsdagen".

Andrew H. Dahl i Westby, Wis., som under tre terminer varit statskassör, meddelade härom dagen att han kommer att uppträda som guvernörskandidat i Wisconsin. Dahl är republikan och ganska väl känd inom staten.

Skilsmässa beviljades nyligen R. L. Erickson i Portland, Ore., från hans maka Katherine Erickson. De blefvo gifta i Great Falls, Mont., den 4 april 1910, men redan påföljande januari öfvergaf hustrun det gemensamma hemmet.

Drömmen slog in. Charles Hörndal, 1021 Stockton st., San Francisco, Cal., drömde härom natten att han hade besök af en tjuf. För att försäkra sig om att det endast var en dröm, stack han handen under madrassen för att känna efter — och upptäckte att hans $115 voro stulna.

Hedrad sångarhöfding. Svenska gleeklubbens i Pittsburgh, Pa., dirigent, Ernst Francke, blef på sångarkonventet i Minneapolis vald till förste vice president i det stora sångarförbundet, och vid östra divisionens därpå följande möte blef Francke också vald till dennes chefdirektör.

Dr. Vincent till Sverige. Minnesota universitets president dr George E. Vincent har afrest till Europa. Han ämnar besöka Frankrike, Tyskland, England, Sverige och Ryssland. Ändamålet med resan är först att söka en tids hvila, men också att göra iakttagelser rörande undervisningsväsendet i de olika länderna.

Häktad för mordförsök. Thure Anderson häktades nyligen i Rockford, Ill., emedan han försökt döda skräddaren Elmer Carlson, med hvilken han förut varit i slagsmål. Men antagligen tyckte han ej att hans antagonist fick nog förra gången. Nu får han svalka sitt heta blod en tid, hvilket kanske ej skadar honom.

Några utomordentligt vackra prof på svensk handarbetskonst voro nyligen utställda hos Barnard Summer & Putnam Co. De utgjordes af några par linnegardiner, — råfärgade, cremefärgade och i "tango shade" — med utsökt smak och sällsynt skicklighet broderade af mrs Anna Holm i Henchmann st., Worcester, Mass.

Den kärleken. Otto Peterson i Rockford, Ill., har tagits i fängsligt förvar, emedan han gjort försök till att taga lifvet af en vacker liten flicka i köksdepartementet i Rockford college. Under en längre tid har mannen i sin kärlekskrankhet förföljt henne, men eftersom han ej anses för fullt normal, så slipper han kanske lindrigt undan.

Bland de 43 elever som härom dagen graduerade från högskolan i Warren, Pa., märkas följande: Alice Elvira Anderson, Luther Grant Hector, Samuel L. Hill, Ernest William Peterson. Bland dem som erhöllo pris, skänkta af sällskap eller enskilda, märkas: Carl Swanson, W. C. T. U. första pris, $8.00; Agnes A. Oström, tredje priset, $3.00.

Ett lungsotsanatorium kommer att i en snar framtid anläggas på västra stranden af Sand Beach Lake, på något öfver två mils afstånd från Lake Park, Minn. Uppförandet bekostas af Becker och Clay counties. Dr. O. K. Winberg förtjänar erkännande för sitt energiska sträfvande att få denna anstalt till stånd och att den fick detta läge, meddelas till denna tidning.

Jean Sibelius, Finlands store tonsättare, var nyligen i Boston för att besöka New England Conservatory of Music och dess direktör, George W. Chadwjck. Han kom dit i automobil från Connecticut. Efter att ha bevistat Yale universitetets promotionshögtidligheter reste Sibelius till Niagara och sedan till New York, därifrån han den 20 juni återvände till sitt hemland.

Svenska flickorna voro bäst. I den täfling i husliga göromål mellan eleverna i Seattles, Wash., skolor, som försiggick i förra hälften af innevarande månad, visade sig åter svenska flickor som prisvinnare. Agnes Johnson vann högsta pris såsom representant för West Queen Anneskolan för sömnad af knapphål. Esther Anderson från West Woodlandskolan erhöll första pris för stoppning.

En flygares missöde. Från Lone Pine, Cal., meddelas att Silas Christofferson och hans manager E. Carl Wallin, voro den 24 ds. nära döden på en höjd af 10,000 fot öfver Sierra, Nevada. Aeroplanet började krångla och föll 1,800 fot, innan Christofferson lyckades få kontroll öfver detsamma. C. har för afsikt att flyga öfver det 14,000 fot höga Mount Whitney. Om han lyckas, kommer han att slå ett nytt höjdrekord.

Entreprenör Alexander Pearson i Seattle, Wash., har i dagarne erhållit det största kontrakt, som Seattle Port Commission hittills utfärdat. Denne svenske kontraktör lyckades nämligen i täfling med ett flertal firmor inkomma med det fördelaktigaste anbudet. Kontraktet gäller uppförandet af den Cold Storage Plant med dockplats, grund och allt, som kommissionen beslutit uppföra vid pier nr. 1. Arbetet går löst på en summa af öfver 400,000 dollars.

— Klockan sex, senores, sade han samman med sin minister och kastade alla kärnorna bort till ministern.

Sedan de slutat äta sade han till den senare:

— Du är en frossare, ty alla dådelkärnorna ligga vid din sida.

— Nej, ers majestät — svarade ministern — det är ni som är frossare, ty ni har hvarken lämnat kärnor eller dadlar.

*

— Hvarför söker Ni aldrig permission, herr byrachef?

— Nej, det är en tämligen vansklig sak. Om jag icke begär någon ställföreträdare, så tror man att jag icke har haft något att göra; men begär jag att få en sådan, så ser han, att jag icke har något att göra.

Svensk Läkarebok Gratis.

HVARJE UNG MAN,

medelålders och gammal man borde sända efter ett exemplar af Dr. Leigh's intressanta och lärorika Svenska Rådgifvare

"Goda Råd"

Denna värdefulla och berömda 52-sidiga bok, som Doktor Leigh skrifvit speciellt för svenskar i Amerika, innehåller många råd och upplysningar för unga män. Den behandlar alla för mannen säregna sjukdomar, hemliga synder, dessas följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v., jämte lifvets hemligheter och äktenskapet, och borde läsas af män i alla åldrar.

Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglad omslag till alla, som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH 177 N. State St. B 14. CHICAGO

UNGA MÄN

som ha lust till att lära känna sig sjelfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co's berömda bok

"LIFVETS HEMLIGHETER"

Boken omhandlar lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande och botande o. s. v. och är i hög grad intressant. Sändes fritt i förseglat omslag till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den välkända läkarefirman

N. ROSENBERG CO., 180 No. Derborn St., Chicago, Ill., U. S. A.

Imperial Bank of Canada

Etablerad 1875.

HUFVUDKONTOR — TORONTO.

Tecknadt kapital	$10,000,000
Inbetaldt kapital	6,925,000
Reservfond	8,100,000
Tillgångar	72,000,000.00

Växlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värdes i Sverige och Norge eller hvarje annanplats i världen.
Högsta ränta gifves på sparbanks insättningar från $1.00 och mera.

D. G. ROY,
Manager Kenora-filialen.

NORTHERN CROWN BANK

HUFVUDKONTOR — WINNIPEG.

Grundfond (auktoriserad) $6,000,000. Inbetaldt kapital $2,860,000

Direktion: President ..... Sir D. H. McMillan, K.C.M.G.
Vice President ..... Capt. Wm. Robinson

Jas. H. Ashdown, H. T. Champion, W. J. Christie, Sir D. C. Cameron, K. C. M. G. A. McTavish Campbell, John Stovel.

Alla slags bankaffärer utföres. — Konton uppföras å billiga villkor för enskilda, firmor, korporationer och sällskap. — Växlar dragas på alla platser i Sverige och Norge. Ni kan insätta en dollar. Räntan tillägges hvarje halfår. Särskild omsorg åt sparbanksafdelningen.

Cor. William & Nena Streets. Filialer öfver hela Canada.

TH. THORSTEINSON, Manager.

Canadian Industrial Exhibition

WINNIPEG 10-18 JUNI

Västerns stora helgdag

En stor boskaps-, fjäderfä- och industriutställning

$75,000 för utställda föremål, täflingar och attraktioner.

Se hopparna, vattengångarna, stockrullare, musiken, "The Siege of Delhi", akrobater, det stora Rice & Dore stycket, den underbara ponyutställningen, modellen till Panamakanalen, persiska får, atletiska täflingar.

Se Beachey, världens styfvaste flygare, gör kullerbyttor i luften, "loop the loop" och flyger upp- och nedvänd.

Speciellt låga priser på alla järnvägar. Kupongbiljetter, 4 för $1 nu till salu.

A. BELL,
Generalmanager och sekreterare.